

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา
จำเลย หรือผู้ถูกฟ้องคดีในคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดีปกครอง อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยเป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การช่วยเหลือ
ผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา จำเลย หรือผู้ถูกฟ้องคดี อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตาม
หน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) และ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๘ และโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๒
มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การช่วยเหลือ
ผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา จำเลย หรือผู้ถูกฟ้องคดีในคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดี
ปกครอง อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“ส่วนงาน” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี
ฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และ
หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก

ข้อ ๔ ผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัย ซึ่งมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามข้อบังคับนี้ มีดังนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา จำเลย หรือผู้ถูกฟ้องคดี
ในคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดีปกครอง อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่

(๒) ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ที่พ้นจากงานในมหาวิทยาลัยไปแล้ว แต่เป็นผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา จำเลย หรือผู้ถูกฟ้องคดีในคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดีปกครอง อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่

(๓) บุคคลอื่น นอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติงาน ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ประธาน กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ อนุกรรมการ คณะทำงาน กรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่พิจารณาผลงานทางวิชาการ หรือตำแหน่งอื่นในลักษณะเดียวกัน เป็นต้น ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา จำเลย หรือผู้ถูกฟ้องคดี อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะพ้นจากตำแหน่ง แล้วหรือไม่

ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตาม (๑) (๒) และ (๓) ต้องเป็นกรณีที่อยู่ภายใต้การพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา จำเลย หรือผู้ถูกฟ้องคดี ถูกกล่าวหาหรือดำเนินคดี อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตาม หน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ข้อบังคับ หรือระเบียบแบบแผนของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมิได้เป็นผู้กล่าวหา เป็นโจทก์ ผู้ฟ้องคดีต่อบุคคลดังกล่าว และมีใช่เป็นกรณีที่บุคคลตาม (๑) (๒) และ (๓) กล่าวหา ร้องทุกข์ หรือเป็น โจทก์ฟ้องมหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในคดีอาญาตามข้อ ๔ ให้ได้รับความช่วยเหลือทั้งในชั้นพนักงาน สอบสวน พนักงานอัยการ และชั้นศาล สำหรับการช่วยเหลือในชั้นศาล ให้ได้รับความช่วยเหลือเฉพาะคดีที่มีใช่ พนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องต่อบุคคลดังกล่าวเท่านั้น ทั้งนี้ ต้องอยู่ในภายใต้บังคับตามความในข้อ ๖

ข้อ ๖ เมื่อผู้ที่อยู่ในข่ายได้รับความช่วยเหลือในคดีอาญาตามข้อบังคับนี้ แสดงความจำนงขอรับความ ช่วยเหลือต่ออัยการบดี โดยผ่านหัวหน้าส่วนงานต้นสังกัด หรือหัวหน้าส่วนงานผู้มีหน้าที่ตามพันธกิจตามข้อ ๔ (๓) เพื่อขอให้ออกหนังสือรับรอง เพื่อช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัยที่ต้องหาคดีอาญา ให้อัยการบดีพิจารณาว่า การกระทำที่ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีนั้น เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือระเบียบแบบแผนของ มหาวิทยาลัย หรือทางราชการหรือไม่ หากอัยการบดีเห็นว่า การกระทำที่ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีนั้น เป็นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือระเบียบแบบแผนของมหาวิทยาลัยหรือทางราชการ และมหาวิทยาลัยไม่ได้ เป็นผู้กล่าวหาหรือฟ้องคดีนั้นเอง จึงจะออกหนังสือรับรอง เพื่อนำไปมอบให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือ ศาล แล้วแต่กรณี เว้นแต่เป็นกรณีพนักงานอัยการฟ้องคดีอาญา มิให้อัยการบดีออกหนังสือรับรองดังกล่าว

หนังสือรับรองดังกล่าว จะต้องระบุจำนวนเงินที่มหาวิทยาลัยต้องชดใช้ให้แก่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล เมื่อผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยผิดสัญญาประกัน และให้เป็นไปตามแบบแนบท้าย ข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ ให้ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือ มีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะได้ โดยให้นำ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย ที่เกี่ยวกับสิทธิการเบิกดังกล่าว มาใช้บังคับโดยอนุโลม ให้มหาวิทยาลัยเบิกจ่ายจากงบประมาณส่วนกลางของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือมีสิทธิใด ที่สามารถเบิกจ่ายจากงบประมาณแผ่นดินได้ ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน

ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี ให้มหาวิทยาลัยเบิกจ่ายจากงบประมาณส่วนกลางของ มหาวิทยาลัยเท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับความช่วยเหลือหลบหนี เมื่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล เรียกให้ชดใช้เงินตามสัญญาประกัน ให้มหาวิทยาลัยเบิกหักผลักส่งเงินงบประมาณในหมวดค่าตอบแทนใช้สอย วัสดุ เป็นเงินรายได้แผ่นดินของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด หรือศาลยุติธรรม แล้วแต่กรณี และ แจ้งให้กระทรวงการคลังทราบ พร้อมทั้งแจ้งพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลทราบด้วย ทั้งนี้ ให้ มหาวิทยาลัยมีสิทธิไล่เบี้ยจากผู้ได้รับความช่วยเหลือในความเสียหายดังกล่าวด้วย

ข้อ ๙ ภายใต้บังคับข้อ ๔ และข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัยผู้ใด ซึ่งได้วางหลักประกันไป ก่อนที่มหาวิทยาลัยได้ออกหนังสือรับรองให้ตามความในข้อ ๖ อาจขอให้มหาวิทยาลัยออกหนังสือรับรอง เพื่อนำไป มอบให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี แทนหลักประกันเดิม หรือเป็นหลักประกันเพิ่มเติม จากหลักประกันเดิมที่วางไว้ได้

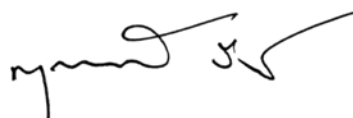
ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยได้ออกหนังสือรับรองตามข้อ ๖ แล้ว แต่ปรากฏว่า พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล ไม่ยอมรับหนังสือรับรองดังกล่าว โดยจะให้วางหลักประกันเป็นเงินสดแทน ให้หัวหน้า ส่วนงานต้นสังกัด หรือหัวหน้าส่วนงานผู้มีหน้าที่ตามพันธกิจ ทำการยืมเงินทรองจ่าย เพื่อนำไปวางหลักประกันตาม จำนวนเงินประกันที่กำหนด แล้วนำไปมอบให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ การดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัยตามความในข้อ ๔ ข้อ ๕ และ ข้อ ๖ ให้อธิการบดีมอบหมายให้นิติกร เป็นผู้ประสานงานให้ความช่วยเหลือ และให้มหาวิทยาลัยรับส่งเรื่องให้ สำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อขอความอนุเคราะห์พนักงานอัยการรับแก้ต่างคดีให้ตามกฎหมายต่อไป หากมีความ จำเป็นต้องมีนายความ ก็ให้ขออนุมัติจากอธิการบดีจัดให้ โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายตามข้อ ๗ วรรคสอง

ข้อ ๑๒ การพิจารณาการงดเว้นการบังคับใช้ตามความในข้อหนึ่งข้อใดของข้อบังคับนี้ ให้เป็นอำนาจ ของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็น หรือกรณีที่ ข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้ ให้อธิการบดีมีอำนาจออกประกาศโดยไม่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ และวินิจฉัยสั่งการได้ตามที่ เห็นสมควร แล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายกฤษฎพงษ์ กิรติกร)

นายกสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์